

	1
	2
	3
משטרת ישראל	4
	5
נגד	6
	7
הנאשם: מ.א. 1122860 רס"ר אלדד פרץ	8
	9
הmeshך דין בתיק ביד"מ 69/09, היום, 10/6/29, בנסיבות התובע – פקד ניר קול, עו"ד, הנאשם –	10
רס"ר אלדד פרץ וב"כ עוזי משה אלון :	11
	12
הברעת דין	13
	14
	15
החליטנו לזכות את הנאשם.	16
	17
הנאשם, הועמד לדין בגין עבירות שימוש בכוח שלא כדין, עבירה על סעיף 19(א) לתוספת לחוק	18
המשטרת (דין ממשמעתי, בירור קבילות שוטרים והוראות שונות), התשס"ו- 2006 .	19
	20
האישום	21
	22
על פי המתואר בכתב האישום, ביום 29/10/08 סמוך לשעה 04.00, נקרא הנאשם לשיער לשוטר	23
שעוצר רכב ובו ארבעה נוסעים, אשר נסע ללא אורות וחלף על פני מספר רמזוריים במופע אדום.	24
בעת שהשוטר ביצע חיפוש ברכב, ניגש הנאשם אל אחד מנוסעי הרכב וביקש ממנו להסתובב על	25
מנת לעורך עליו חיפוש. הניל לא נענה לבקשתו, על כן חזר הנאשם על בקשתו. המתלונן הסתובב על	26
אל הנאשם בפתחות, נצמד אליו תוק שהוא צועק לעברו: "תירגעו או ש...". לשאלת הנאשם,	27
אם הוא מאים עליו, השיב המתלונן בחיווב. בשלב זה הודיעו הנאשם למתלונן, כי הוא עצור בגין	28
איומים וניסה לתפוס אותו. המתלונן התקרב אל הנאשם בפתחות, שנודף ממנו ריח	29
אלכוהול. בניסיות אלה הרים הנאשם את ידו וחבט בלחיה הימנית של המתלונן. כן תפס הנאשם	30
את ידו השמאלית של המתלונן וניסה לכופפה לאחרור, כדי לכבלו אותו באזיקים, אלא	31
שהמתלונן נעל את ידיו והצמידן לגוף, בעודו מקלל את הנאשם ומאים עליו. שותפו לצוות של	32
הנאשם הctrף אליו בניסיון לכבל את המתלונן. כאשר לא הצליחו לכופף את ידיו של	33
המתלונן, מאחר והניל נעל את ידיו ולא אפשר כבלתו, חבט הנאשם בפניו של המתלונן. כאשר	34
גם בשלב זה לא הצליחו לכבלו, תפס הנאשם בראשו של המתלונן ובעט באשכיו באמצעות	35
"ברכיה". כתוצאה מהמתואר התקפל המתלונן מהמכה, הזדמנות אותה ניצל הנאשם יחד עם	36
שותפו לשם כבלת המתלונן. משך כל אותו זמן המתלונן המשיך לקלול וסרב לעמוד במקומו.	37
בתגובה השכיבו הנאשם על גבו על מכסה המנווע של הרכב. כאשר המתלונן התנגד, תפס הנאשם	38
במרכזו ודחף את ראשו לאחרור.	39
כתוצאה מעשיו של הנאשם דים המתלונן מפיו.	40

במעוין אלה, כך ניתן בכתב האישום, השתמש הנאשם בכוח שלא כדין.

התשתית הראייתית

התשובה לאישום

בתשובתו לאישום, הודה הנאשם במרבית העבודות, ובה בעת טען, באמצעות בא כוחו, כי המTELון היה איום כנגדו, בהרימו את ידיו, כשהן צמודות לגוףו, בתנועה מיימת של אגרוף, ובשעה שהוא התקרוב אל הנאשם, לא נותרה בידי הנאשם ברירה, אלא להשתמש כנגדו בכוח. מטרת הנאשם הייתה להשתלט על החשוד שהיה שכירו ונаг בעלויות. פועלת הנאשם, בהשכיבו את המTELון על מכסה המנווע ודחיפת ראשו לאחור, נעשתה כהגנה עצמית.

נסקרו להלן בתמצית את ראיות התביעה וההגנה אשר הונחו בפנינו :

פרשת התביעה

מטעם התביעה העידו חוקרת מה"ש והמTELון. הוגשו מסמכים ת/1 – ת/7, הכוללים את הודעת הנאשם במח"ש, דו"חות מעוצר ופעולה שערץ הנאשם, דו"ח התנועה שנרשם למTELון, דו"ח מעוצר וככ"ד שערץ רס"ר גרשון סגל והודעתו במח"ש.

עת/1, חוקרת מה"ש, חקרה את הנאשם תחת אזהרה, באמצעותה הוגשה הודעת הנאשם. בחקירה הנגידית, נשאלת על ידי הסגנור, מודיע לא חקרה, לא את המתנדבת שנכחה במקום, לא את חברותו של המTELון שהייתה עדה לאיורע ולא שוטרים נוספים שהגיעו למקום ההתרחשות.

הניל השיבה, כי לגבי המתנדבת, השוטרים ידעו לו מר רק, כי מדובר במתנדבת, אך לא ידוע למסור פרטים באשר לזהותה. לגבי חברותו של המTELון, הויאל והמTELון וחבריו לא רצוי לערבה, ונמנעו מלמסור את שמה, לא היה בידה לאתירה. עוד אמרה, כי השוטרים שנחקרו לא ידעו לצין מי היו השוטרים הנוספים שהגיעו למקום. היא לא בדקה את יומן התටיכבות של השוטרים שעבדו באותה משמרות, כי לא היה בידה כל תיאור לגבי מי מהשוטרים שהיו שם. לדבריה, לו נהגה כך, הייתה צריכה לזמן את כל שוטרי הסירות, הבילוש, היס"מ ואולי גם מתנדבים או שוטרים מיחידות אחרות ששמעו בקשר על האירוע, לא מצאה בכך טעם. זאת ועוד, אמרה, כי המTELון עצמו, כמו גם העדים האחרים שחקרה, איש מהם לא היה מסוגל לתת תיאור לגבי מי שהיה מעורב בתקיפה.

העדת אישרה לסגנור, כי לא נקתה בפעולות לאייתו שוטרים נוספים שהיו באירוע מהסיבות שפרטה לעיל.

עת/2, המTELון, העיד, כי בנוטטו ברחוב ז'בוטינסקי, נאמר לו לעצור את הרכב אחורי הרמזו, וכך עשה. בה בעת, חברו שלומי, לא חש בטוב והתעלף על הרצפה מצד הרכב. הגיעו למקום ניידת ובה שני שוטרים ומיד אחריהם הגיעו גם הנאשם. כאשר הנאשם ניגש לחברו שכוב על הרצפה, אמר לו המTELון, שיזהר, לבב יגע בו, תוך שהוא מרים את אצבעו בתנועת אזהרה,

1 ובקיש ממנו להזמין אמבולנס. הנאשם בפתאומיות נתן לו בוקס לפנים, לפה ולגרון, וכן נתן לו
 2 ברכיה לאשכים. באוטו מעמד נכח חברתו, אשר עמדה צפתה במתරחש.
 3 המתלונן הוסיף והuid, כי בעקבות תקלת שהייתה לו בעבר עם שוטרים, כאשר הוא מדובר עם
 4 שוטר הוא נהג להכנס את ידיו לכיסים, כפי שנרג גם במקורה זה, כדי למנוע אפשרות שתיתיחס
 5 לו עבירה של תקיפת שוטרים. המתלונן הוסיף וסיפר, כי גם בתחנה בעת שישב עם הנאשם לפני
 6 חקירה, "דוחף" לו הנאשם בוקס. בשלב זה דיבר על ליבו של הנאשם, אמר לו בוא נעשה "קאט'"
 7 ביןינו, אמר לו דברים נוספים רק כדי לצאת מוחדר החקירה, רק רצח זהה ייגמר.
 8 ובלשונו של המתלונן בפנינו נשמעו הדברים כך: "אני מקבל מכות קשות, תוך כדי שאין מקיא
 9 דם על מכסה המנווע, ועומדים כמה שוטרים שבמבנה הגוף שלהם, הם יותר גודלים מהנתאים,
 10 אבל הוא היחיד שם לי את המכחות בili ורחמנויות, וכשהגעתי לתחנה, זה כבר נהיה השפהה...
 11 אני יושב איתו לפני חקירה, איך שהוא נכנס הוא דוחף לי גם בוקס".
 12 המתלונן הדגיש, כי מאי חש שיחסו לו תקיפת שוטרים וכך אמר: "גורא חששתי מהקטע
 13 הזה שניסו לעשות לי תקיפת שוטרים אבל לפחות זה יצא לטובה, שאת התקיפת
 14 שוטרים, לא עשו לי, מזה הכى חששתי".
 15 בחקרתו הנגידית סיפר המתלונן, כי לו ולמשפחהו הייתה באסתות פירות וירקות באור יהודה
 16 וכי נפתחו להם 350, 400 תיקים בגין איומים ודברים דומים, אלא שקיבלו חנינה מהනישא והם
 17 קיבלו אישור לפתח עסק במקום אחר במקום הבסתה.
 18 בהתייחס לשאלות הסנגור, באשר לאמירות מאימיות שהפנה כלפי הנאשם, "תירגע כבר או
 19 ש..." הבהיר המתלונן אמריות אלה והסביר, כי רק אמר לנאים, שיזהר לבב יגע בחברון,
 20 שיזמין אמבולנס, ואין לראות בדבריו אלה כל איום. "אני לא רואה פה איום, לא הייתה לי
 21 כוונה, אני אמרתי לו תזהר לגעת בו, תזמן אמבולנס, אם יש פה איום, בבקשתה". לא
 22 התכוונתי לאיום, אמרתי בסך הכל תזהר, תזמן אמבולנס, תזהר לגעת בו, מה יש פה איום?
 23 וגם אם אמרתי, זה לא סיבה לתת מכות, זה סיבה להרים ידיים? גם אם אמרתי לו תסתום, זו
 24 סיבה לתת מכות אלה, להקיא זם?"
 25 עוד העיד המתלונן, כי ברשותו תעודה רפואי ממילון בה"ח תל השומר, שם ביקר يوم או
 26 יומיים לאחר האירוע, בשל כאבים וסחרורות שחחש לאחר האירוע. לשאלת הסנגור השיב, כי
 27 לא נותרו סימנים על גופו וכי הכול היה מכות יבשות.
 28 לשאלת הסנגור, מדוע שתק בעת חקירתו במשטרת ואמר לחוקר, כי על כל שאלה שישאל יענה
 29 בבית משפט השיב כך: "כשאתה מקבל מכות של כמה דקות בili הפסקה, עם בעיותו שהראש
 30 שלך מנוח על המכסה מנוע, ושאתה מקיא דם ואף אחד לא בא לעזרתך ואתה תשוש בחקירה
 31 מה אתה היה עשה במקומי... אני רוצה שתבין את רמת האלימות שהייתה שם".
 32 המתלונן הוסיף וסיפר, כי הוציא את ידיו מהכיסים רק כשראה שניגשים אל החבורה שלו, אשטו
 33 כיום, ושם עלה איזיקים. לדברו, זה היה במדרכה ואחרי כ-2 דקות שיתרכזו אותה.
 34 "מתי הוציאתי את הידיים בכיסים, כשראייתי את החבורה שלי, שהיא לידה בili
 35 עבר, טובה, שאליה ניגשים ושם עלה איזיקים, מה כבר הוציאתי את הידיים".
 36 בהמשך חקירתו הנגידית, לבקשת הסנגור שיתאר מה קרה ברגע שהוציא את ידיו מהכיסים אמר
 37 כך: "...הוציאתי את הידיים, הוא סובב לי את היד לאחר מכן, עיקם אותו על מכסה המנווע... והיה
 38 אליו עוד בחור מאחור שלא יכולתי להזות. קיבלתי חבטה, מכח מהשוטר והתחלתי להקיא דם
 39 והכוחות שלי כבר הלבכו, כמה בן אדם יכול?" בהמשך אמר כך: "... בשהיידים שלי היו

בכיסים, ואני קיבלתי את הבוקס הראשון ממוני ואת הברכיה לאשכים, אני המשכתי לשים את
 1 הידים בכיסים, עכשו אני רוצה לראות כל אחד שיקבל את הברכיה הזה והאישה ככה, אז
 2 באפּן אוטומט או הידים שלך יוצאות ופה תהיה מה שהיה.....".
 3 על פי עדותו של המתלון העלו אותו לנידת, הנאשם הכנס אתו לחדר, נעל את הדלת ובהיותם
 4 בלבד, הוא והנאשם, גם שם החטיף לו הנאשם.
 5 בהתייחס לשאלות הסנגור אשר חקר אותו ארוכות לגבי התנגדותו למעצר, אמר המתלון באחת
 6 מתחשובתו הרבות בעניין זה, כך: " מלכתחילה אמרתי הידים היו בכיסים, אז אם בן אדם
 7 מקבל מכות כאלה קשות ויווצרות לו הידים והתנגדתי וזה מה שעשו לי, אולי בתחנה, את
 8 הסעיף הזה של התנגדות, אני באותו רגע הודיעתי לאלוהים, למה? וכך ירצה לי ابن מהלב,
 9 שראיתי שלא תקפתו ולא עשו לי תקיפת שוטרים".
 10 אם אתה שואל איך זה שהיה צדיך יותר משוטר אחד, אז אני אומר לך באפּן אוטומט שיש
 11 שני שוטרים שעומדים אחד ליד השני ואחד השוטרים ניגש ליד ומסובב אותה, מה הוא עומד
 12 כמו פסל? אז הוא ניגש ליד השניה וטופס אותה".
 13 לשאלת הסנגור, מדובר לא נתן לשוטר את ידיי כדי שייכבו, שכן גם כך יכול היה להציג את
 14 מטרתו, שלא ייחסו לו תקיפת שוטר, השיב כך: "למה הוא לא בא והציג את עצמו בשוטר, תן לי
 15 תעודה, תוציא את הידים מהכיסים, זו לא צורה להנתגך ככה. אני מבקש מך שתוציא את
 16 הידים מהכיסים, למה זה התנגדות למעצר, זה יכול להיות רק לרעתך מה שאתה עשה. לא
 17 יהיה לי מצב לתת לו את הידים בגל שהוא חבט **במיוחד** במכות חזקות קשות. לא יהיה לי את המצב
 18 הזה".
 19 עוד נישאל המתלון לגבי השוני בו תיאר את השתלשלות האירועים, בכל אחת מההזדמנויות
 20 בחן נידרש לתאר את האירוע. למשל, לשאלת הסנגור, מדובר לא סיפר בעדותו במשטרה על כך
 21 שקיבל מכחה באשכים, השיב המתלון, כי במשטרה לא רצה לדבר בכלל, כי ידע שהם מעמידים
 22 את הנאשם על פניו, שرم רצה שזה ייגמר כמה שיותר מהר. יותר מהכול חש שיאשים אותו
 23 בתקיפת שוטרים. לשאלת, מדובר במשטרה אמר, כי הנאשם עט לו בראש ואילו בעדותו בפני
 24 ביה"ד לא ציין זאת השיב: "**פי זה המצב, ככה.**".
 25
 26
 27
פרשת ההגנה
 28 מטעם ההגנה העידו הנאשם, שוטר הסיור, סgal, ושותפיו לצוות של הנאשם- המותנדבת והשוטר
 29 גלא.
 30
 31
הנאשם העיד, כי באותו לילה עבד במסגרת עובדה בשכר ברוחב זיבוטינסקי בבני ברק. בתוך כך
 32 שמע בקשר דיווח מנידית סייר, כי היא במקבב אחרי רכב עם 4 חשודים הנושא עם אורות
 33 כבויים וחולף רמזורים באור אדום. בהיותו באיזור מיהר להגיע למקום האירוע, שם כבר הייתה
 34 ניידת הסייר. בהגיעו, הבחן באישה אשר ישבה ברכב שנעצר, בסמוך לשוטר הסייר עמד בחור,
 35 ובמרחק 3,4 מטרים מהרכב שכוב על הרצפה בחור גדול מימדים, כשהlidיו עמד המתלון. שוטרי
 36 הסייר הסבירו לו, כי הגיעו שישים לרכב לעזרה, כל שלושת הגברים פרקו מיד מהרכב, ככל
 37 הנראה מתוך כוונה לבבל את השוטרים, שכן בתחילת איש מהם לא הודה שנפגש ברכב.
 38 לדברי הנאשם, בהיותו חובש, ניגש תחילת לחור שכוב על הרצפה, לגביו נימסר, כי איינו חש
 39 בטוב. לאחר בדיקה קצרה שכלה בדיקת הכרה, תקשורת, ואיתור סימני מצוקה, התרשם, כי
 40

הבהיר על הרצפה לא נתנו במצוקה כלשהיא, ואין מדובר אלא במשחק, שמטרתו להקשות על
עבודת השוטרים. באותו זמן שוטר הסיוור ערך חיפוש ברכב, בעוד שהמתלונת ערכה בדיקה
במסוף ודיוחה להם, כי כל נוסעים הרכב מופיעים כבדוקאים מוכרים. לבקשת שוטר הסיוור
שהוא, הנאם, יבצע חיפוש על המתלונן, הוא ניגש אליו, והודיעו כי הוא עורך עליו חיפוש
וביקשו להוציאו מכיסיו את מיטלטלו. המתלונן הגיב בתנועת יד מזולגת. הנאם תאר את
המתלונן כאדם גדול, מאסיבי, אגרסיבי, אשר נדף ממנו ריח חריף של אלכוהול. כאשר חזר על
בקשו הסתום אליו המתלונן באחלה, פרש ידים לצדדים ואמר: "תרגיע או ש...". בתגובה,
שאלו הנאם אם מאיים עליו, אז חזר המתלונן ואמר עם הידיים, "כן, שמעת מה אני אומר
לך, אל תשחק אותה גבר, זה לא יגמר טוב, אתה רואה חבר שלי פה על הרצפה, חברה של
באוטו אל תשחק אותה גבר". בשלב זה הודיעו לו הנאם, כי הוא צריך בגין איומים ופצע
פסיעה אחת לקראתו כדי ל特派 את ידו. "הידיים שלו כל הזמן נועו, כל הזמן היו בצדיה הגוף
בצדיה נזאת שהיה לי חשש שהוא יתקוף אותי, בכלל זה ניגשתי על מנת לנסות ל特派 את
הידיים, ובשלב הזה גם המתלונן עצמו עשה תנועה מהירה כלפי, תנועה עם כל הגוף קדימה,
עם הידיים קדימה, מה שהביא אותו למצב בו אני מרגיש מואים, שאני צריך להרחיק את
העוצר ממי, והרמתי את יד ימין בתנועה חזקה קדימה, כלפי מעלה, פגעתו לו בפנים, בלסת,
הוא הלק שני צעדים אחורה ובשלב הזה בתנועה מהירה, נטאתי לו על יד ימין וניסיתי לkapel
אותה לאחר עלי מנת לכבול אותו. החשוד הצמיד את הידיים לצידי הגוף, מדגים ידים
מקופלות ומואגרות צמודות לחזה כלפי מעלה, תוך שהוא מתנדנד עם הגוף כדי לנסות
להשתחרר מהחיזה, מהניסיונו שלי לכופף את היד", משך אותו עם כל הגוף לכיוון ורכבים,
מרחק של מטר לערך, "... פשוט סובבתי אותו שהוא יהיה עם הגב לרכבים. בעצם, שבכל
זמן הזה הוא המשיך לקלל, לצחוק, להשתולל גם בעקיות וגם עם הגוף, בשלב הזה אכן
గלן ה策רף אליו, הוא הגיע מצד שמאל של החשוד, היה בעצם מאחוריו וניסה גם לכופף את
היד שמאל שלו לאחר, לאחר שניות ארוכות שלא הצליחו בשימוש בכך הזה לכופף את ידו
של החשוד, מאחר ומדובר גם בבן אדם שכיר שהיה נמצא בסוג של עמוק לא לשחרר את
הידיים.... ומאחר ומדובר בחזרה עם מימי גוף גדולים ממשי ושל אכן חבטתי עם יד
פתוחה, פשוט הלמתי בפניו.... מכח שבד"כ אמרה לאروم לבן אדם לאבד את הריכוז שלו,
להוציאו אותו מריכוז ומהגעילה שלו, גם זה לא הצליח על החשוד...."
עוד תאר הנאם את התנהוגותם של נוסעים הרכב האחרים, כאשר כל אחד מהם גיליה התנגדות
בצורה כזו או אחרת. בנסיבות אלה, סיפר, כי אכן בפלג גופו העליון של המתלונן והרים ברכיה
לכיוון מרכז הגוף שלו, פעלה אשר נטרלה את התנגדותו ושיחררה את ידו, בכך שכאשר
התכווף קדימה כתוצאה מהמכה, הרים לו את ידו אל מאחוריו גבו, כבר ללא צורך בכוח, וגלי
אזק אותו. הנאם הוסיף וסיפר, כי גם לאחר שהמתלונן קיבל המשיך להשתולל, "לקל לצעוק
לאיים, תוך שהוא ממשיך להתנדנד עם הגוף שלו, יש לו מבנה גדול ונישת עם הגוף שלו
להיכנס בי, לנוכח בי, מסרב לעמוד בשקט ובתגובה השכבותיו אותו אחורה על המנווע של הרכב
על מנת לרתק אותו לנצח קשיה, למנוע ממנו השתוללות, גם כאשר הוא שכב כבה על גבו ואני
היתתי מכופף מעליו על מנת להצמיד אותו, הוא ניסה עם ראשו לקום מספר פעמים, על מנת
לנוגה بي, לנשוך אותו, הוא צעק שם ואיל אפשר היה לדעת מה הוא מתכוון לעשות ובתגובה גם
הצמידתי לו את המצח, היד שלי על המצח ואני מצמיד אותו, הנחתתי את ידי על מצחו של
המתלונן והצמידתי אותו למכסה המנווע במצב שהוא לא יכול בכלל לזרז...." חברה שלו צעה
לו שיפסיק, ואחרי כמה דקות הוא נרגע. החל משלב זה, אמר הנאם, כי לא היה עוד כל

1 שימוש בכוח נגדו. עם סיום התתനגדות המתלוון הטלון בפניו, כי חש כאבם בלסת, לא ביקש
 2 טיפול רפואי. הוא אכן הבחן בדימום קל משפטו התחזונה.
 3 בעודתו, שלל הנאשם מכל וכל את טענת המתלוון, כאילו החזיק המתלוון את ידיו בכיסים.
 4 לדברי הנאשם, רוב הזמן ידי המתלוון היו מושטות קדימה או מאוגרפות כלפי מעלה בשחן
 5 צמודות לגופו, וזו הייתה הסיבה שקשה היה לשחררן לצורך הכבילה. אם ידיו היו צמודות
 6 ומוסחות כלפי מטה לכיוון הכיסים, הסביר הנאשם, לא היה כל קושי בנטולן, על ידי הכנסת
 7 היד מתחת למפרק, תנועה אשר גורמת לכיפוף היד לאחור.

9 באשר למכת הברכיה, אמר הנאשם, כי הריט ברכיה לכיוון מרכז הגוף, לאחת מנוקודות
 10 החולשה שבגוף לשם נטרול התתנגדות. לא ראה היכן פגעה הברכיה, כי המתלוון מיד התכוופף.
 11 עוד הסביר הנאשם, כי היה חיוני באותו מקרה לסיים האירוע בצורה מהירה, על מנת לוודא
 12 ששאר החשודים במקום לא יצטרפו והאהירוע לא יתזוזר לקטפה המונית.

13 14 בחקרתו הנגידית, אמר הנאשם, כי הברכיה נתן למתלוון לא הייתה מכיה רבת עצמה
 15 שמטרתה גרים נזק, אלא הייתה זו הרמה של ברכיה מטוחה צמוד, פעלת אשר בוצעה כדי
 16 לשים סוף לתתנגדות המתלוון ולאפשר כבילתו, פעלת אשר אכן הצליחה להביא להשגת
 17 המטרה. הנאשם ציין, כי גם המתלוון עצמו אמר שפעלה זו היא שהביאה אותו לשחרר את
 18 ידיו.

19 עוד התבקש הנאשם בחקרתו הנגידית להסביר, מדוע דו"ח הפעולה שלו לא כולל פרטים כאלה
 20 ואחרים, אותם כן בחר לצין במשפט. בכלל, אמר הנאשם, כי לא מצא צורך לצין דו"ח
 21 הפעולה פרטיים, אשר לא היה ביחס כדי להשפיע על מהלכי האירוע, או על העבירה עצמה שביצע
 22 המתלוון. כן הסביר, כי דו"ח הפעולה מפרט פרטי פרטיים את כל מהלך העניינים בין
 23 המתלוון והנוסע הנוסף אשר נוצר על ידי שוטר הסיור.

24 לשאלת התובע, מכוח איזו עילה ביקש לבצע חיפוש על בן אדם שהוא לא במעמד צורך השיב
 25 הנאשם כך: "אני חשב שככל נסיבות האירוע אשר הובילו פה, מסבירים מודיעו כאשר חשודים
 26 נמלטים מרכיב שבייע עבירות תנועה בזמן בדיקה משטרתית, מעלים את החשד להמצאות של
 27 סמים או אמל"ח על גופם".

28 לשאלת התובע, מודיע לא מופיעה בדו"ח הפעולה רשם העובדה, שהמתלוון פרס את ידיו
 29 באימנו עליו, החשיב הנאשם, כי הדו"ח נרשם לפניו בוקר, אחרי האירוע לא שיגרתי וכנראה שכבת
 30 את הפרט החשוב הזה של הנפת הידיים. כן הعلا סברה, כי ייתכן והעובדת שהמתלוון נשפטו
 31 העיד על כן, הזכירה לו את הסיפור עם הידיים. הנאשם גם הסביר, מודיע בדו"ח הפעולה נשפטו
 32 פרטיים, אותם כן ציינו בחודעתו במח"ש, למשל, בנוגע התנועה המולילה של המתלוון בלבדו,
 33 ואמר כי הדו"ח נרשם בסמוך לאירוע ועל כן ייתכן ומספר פרטיים בתנועותיו של המתלוון נשכח
 34 ולא נרשמו. בחקירה מח"ש, שנערכה כמה שבועות מאוחר יותר, ניתן היה לשחרר הפרטיהם טוב
 35 יותר.

36 "הגדרה שלי במח"ש היא גרסה מפורטת יותר, שאחורי כמה שעות של אירוע זה, של אירוע
 37 חריג, במבט לאחרך אתה זכר פרטיים שנתקפשים אצלך ושבזמן האירוע עצמו נעלמו מן העין
 38 וכן החקירה מפורטת יותר ומראה הרבה יותר את מצב העניינים באותו אירוע."

הנאש סיכם את הסיבה להתנהלותו במקרה נשוא המשפט בדברים אלה: "...המעשה הפעיל היה איום ובסעודת הראשית שלי וגם בדוח הפעלה וגם בעדות במח"ש, הסברתי שהרגשתי מאויים, חששתי שהחשור יתקוף אותי ולכון נאלצתי להשתמש בכוח שפרטתי על מנת להשתלט עליו ולכון אני לא ממצא דברים, אני לא בודה עבירות ולא האשמתי אותו בתקיפה, גם לא טענתי שהותקפת".

עה/2, שוטר הטיוויל, העיד, כי במהלך המשמרות בשעה 04.00 הבחן ברכב בו שלושה אנשים הנוסע ללא אורחות נסיעה, בmphירות גבוהה, על כן פתח בנסיעה אחריו ואותת לו לעצור. הרכב נעצר, הוא ניגש ובקיש ת.ז. מישובי הרכב, מחלון הרכב עלה ריח חריף של אלכוהול. הבחן ברכב ב-3 בחורים ובחורה. הייתה איתנו מתנדבת, החליט לקרוא לנידית לגיבוי. מחלוף דקות ספורות הגיעו למקום צוותו של הנאשם. הבוחר שיבש ליד הנהג אמר שלא חש טוב, נשכב על המדרסה. מאותו רגע החלה התנהגות פרועה של כל יוшибו הרכב. בהמשך שמע ברקע את הנאשם ואת גדר מודיעים לחשור בו הם טיפולו, כי הוא עצור. החשור הנ"ל המשיך לקלל ולהתנגד למעצר ולכבליה. הוא לא ניגש לסייע להם לאחר שembr על החשור בו הוא טיפול, וחש לחומרת המצב. עד סיפר בעדותו, כי הוא טיפול בנאג הרכב ואילו הנאשם טיפול בבחור שיבש מאחור.

בחקירה הנגדית משחציג התובע לעד את דוח התנועה הנושא עליו את שם הנהג הרכב, וכן את דוחיות המעצר והפעלה שהוא, העיד, ערך, הבין העיד, כי הבחור בו הוא טיפול היה הבחור שיבש מהחור ולא נהג הרכב, לשאלת התובע, כיצד פתרים את הפולונטר הזה, השיב, כי מדובר באירוע שהתרחש לפני זמן רב.

עוד סיפר העיד, כי בעת האירוע היה ברשותו תריסס ג', לא זכור לו אם מי מהשוטרים במקום ביקש את המכשיר, אולי גם אם misuse היה מבקש, לא היה נותן לו, לאור ההמולה שהייתה במקום והחשש לפגיעה של שוטרים מהז.

עה/3, המתנדבת, בעת האירוע הייתה במשמרות יחד עם שוטר הטיוויל. הבחינו ברכב הנוסע לא אורות, חוצה רמזורים אדומים, כרזו לרכב לעצור מצד. בתחילת קראתם לא ענתה, על כן ביקשו סיוע. במהלך הרכב נעצר, ישבו בו 3 גברים ובחורה. הם הגיעו לבדוק את נוסעי הרכב. זכור לה, כי עוד בטרם הגיעו הנאשם ושוטר הטיוויל, מיד ברגע בו נעצר הרכב, בחור ענק יצא מהכסא שליד הנהג, נפל על הרצפה, נראה כמפרפר. היא ביצעה בדיקות במסוף המשטרתי, ממש התבכר לה, כי אחד החשודים מופיע מכורז, עדינה בעניין זה את שוטר הטיוויל. עוד שיפרה, כי התבקשת לטפל בבחורה שהייתה ברכב, להרחקה מהמקום. העידה על כן, שהייתה המולה ורבה במקום, צעקות, הבחורה גילתה התנגדות, כאשר ניסתה להרחקה מהמקום. לשאלת התובע, אם כבלו את הבחורה, השיבה בשלילה, בהוסיפה, כי הייתה עימה כל העת. בחקירה הנגדית, אמרה העידה, כי את האירוע אשר התרחש בין השוטר לנע资产 לא ראתה, זאת מאחר והייתה רחוקה מספר מטרים מהמקום.

עה/4, עבד עם הנאשם בני ברק, במסגרת עבודה בשכר. בהיותם ברחוב ז'בוטינסקי שמעו בקשר, כי נידית מגבעתיים רודפת אחר רכב, אשר לא עוצר ונע לכיוונים. בנסיבות אלה החליטו לנסתות ולסייע על ידי ביצוע חסימה. תוך כדי התקדמות לעבר הרכב הנמלט שמעו, כי הרכב כבר נעצר. בהגיים למקומות הבחן העיד בבחור ששב על הרצפה ושניהם נוספים שעמדו מחוץ לרכב.

בתוך כך קראה לו השח"מית מהኒידת שערכה בדיקה במסוף וביקשה לדעת מה זה ב.מ. הסביר
 1
 לה, שזה בדוקאי מוכrho. בשלב זה שמע צעקות מכיוון הנהיידת, שם לב, כי הנאשם מתווכח עמו
 2
 אחד מהאנשים במקום, שמע את הנאשם אומר לו, כי הוא עצור. "ראיתי שם ויכוחים, הוא
 3
 מדבר איתנו, הוא מרלים ידים, הרמת ידיים של החשוד, לכיוון הנאשם..., לא מבין מה, אני
 4
 רואה את הנאשם מנסה לעצור אותו, אני בא לכיוון שלו, בא לנאים לעוזר לו לבבול אותו,
 5
 אחרי שהצלחנו לבבול אותו, כי הוא התנגד, אף בן אדם לא שם את הידיים ותעצור אותו,
 6
 ביחוד אחריו שיש ויכוח".
 7
 לשאלת הסגנור, באשר למשך הזמן שלקח להם כדי להשתלט על המתלוון השיב: "דקה או
 8
 יותר, זה לא מאבק של שנייה, דקה, שתיים שלוש, זה מאבק דיןامي. הבן אדם הוא גדול
 9
 יחסית מאייתנו, לא בן אדם שקל להשתלט עליו ולשים לו את ידיו מאחור". לדברי העד, נדע
 10
 מהבחורים ריח של אלכוהול, לא ידעו מי נהג ברכב.
 11
 לשאלת הסגנור, אם ראה משהו חריג בהתנהגות הנאשם, מעבר להשתלטות על המתלוון, השיב,
 12
 כי הייתה כבילה זהה. "אם אני לא טועה, כשהנאשם בא אליו מהחזית ודיבר אליו, וזה לעצור
 13
 אותו, אז אני באתי לעצור מאחורה, מהצד הפוך כדי לעזור לנאים לבבול אותו ולסייעים את
 14
 העניין".
 15
 בחקרתו הנגדית, נחקר העד ארכות על ידי התובע, לגבי מה שראה במהלך העימות בין הנאשם
 16
 למתלוון ולגביו שלבים שבכבילות המתלוון. העד אישר, כי כאשר הגיע לסייע בידי הנאשם, ראה
 17
 כי על אחת מידיו תלה איזיק אחד. לדבריו, המתלוון לא נתן את הידיים, לא נתן להביא את ידיו
 18
 לאחור, וגם לא אפשר לתפוס את ידיו. העד הסביר, כי הוא בא מאחור, כך שלא ראה את ידיו
 19
 של המתלוון. "...בשאנס בא מאחורה, אני רואה את הידיים מונפות, אני לא רואה איך בדיקות,
 20
 הכוונה הבן אדם עם הגב אליו, אז אני לא רואה את ההתנגדות שלו, אני רואה את הידיים. מה
 21
 שהוא עושה עם הנאשם אני לא רואה, אני רואה את הנאשם מנסה לתפוס אותו ואני עוזר
 22
 לנאים להביא את הידיים לאחור".
 23
 כאשר התבקש העד לתאר את האופן בו החזיק המתלוון את ידיו, ואף הודהמו בפניו שתי צורות,
 24
 השיב, כי אינו זוכר. "איך נאבק עם הנאשם, אני לא רואה, כי אמרתי שהיא היה עם הגב אליו.
 25
 אני, החשוד והנאשם, כשהחשוד בינוינו אז אני לא רואה בדיקות מה. אם הייתי רואה הייתי
 26
 זוכר".
 27
דיון והכרעה
 28
 29
 30
 למקרה עובדות כתוב האישום ולמשמעות המתלוון עולה, כי התביעה העדיפה בתיק זה את
 31
 גרסת הנאשם על פני זו של המתלוון, שכן עובדות כתוב האישום נסמכות, רובה ככלון, על דבריו
 32
 הנאים, ולא דזוקא על אלה של המתלוון.
 33
 במצב דברים זה, משחתבssa התביעה על גרסת הנאשם ואינה טעונה לאין חוקיות המעצר,
 34
 המחלוקת המרכזית שבין הצדדים, הטעונה הכרעה בתיק זה, מותמקדת בשאלת, האם חרג
 35
 הנאשם ממידת הכוח שהייתה נחוצה ומותרת בנסיבות העניין, לצורך ביצוע מעצרו של
 36
 המתלוון.
 37
 38
 לדעת התביעה, סיבותיו של מקרה זה לא הצדקו את אמצעי השימוש בכוח בהם נקט הנאשם.
 39
 מדובר היה בפעולה נמהרת ומיותרת, שכן היו שוטרים נוספים במקום, והיה אף ניתן לנטרל את
 40

- ההתנגדות, אם בכלל הייתה כזו, באמצעות אחר, כמו טורסיס גז למשל, אשר היה נמצא אצל עה/2.
- מנגד טוענת ההגנה, כי השימוש בכוח היה נחוץ וסביר בנסיבות העניין, זאת נוכח העובדה שבعة האירוע היה המתלונן שכור, אלים ומאים, והתנהג כמו אשר איןנו נרתע מאמינות החוק. בדיעבד התברר גם שהמתלונן הוא יעד מורה, אדם אלים ביותר, שלו ולמשפחהו רקורד של מאות עבירות.
- פעולות השימוש בכוח של הנאשם נעשו במידה, מהקל אל הכלב. הנאשם העלה את רמת השימוש בכוח רק לאחר שנוכח, כי לא נותרה בידו כל ברירה אחרת. רק על ידי מתן הברכה הצליח הנאשם לנטרל את התנגדותו של הנאשם למעצר.
- לשם הכרעה בסוגיות מדטיות השימוש בכוח, נדרשים אנו לעסוק תחילתה בשאלת העובדתית, האם גיליה המתלונן התנגדות לביצוע המעצר, ורק אם התשובה שתימצא לכך תהא חיובית, נידרש לשאלת, באם הצדקה אותה התנגדות את מידת השימוש בכוח בה נקט הנאשם.
- התנגדות למעצר**
- על פי גרסתו של המתלונן, כפי שעולה מהודעותיו במשפטה, במח"ש ובעדותו הראשית בפנינו, הכה בו הנאשם, ככה סתום, לפטע ולא כל סיבה. בחקירהנו במח"ש, לשאלת החוקרת, באם ניסה להתנגד בכל צורה שהיא לשוטרים, השיב: "בחיים לא". ברוח תשובה זו גם השיב לשאלותיו הראשונות של הסגנור, אשר חקר אותו ארוכות בסוגיה זו. תחילת שלל לחלוטין את האפשרות שגיליה התנגדות כלשהיא, אולם עם התקדמות החקירה וההתפתחותה, סייג את דבריו והכחשתו הגורפת ההלכה ונחלשה. כך ניתן היה להתרשם מדבריו, עת נتابקש לתת הסבר להתקשותו בעניין החזקת הידיים בכיסים והימנעוות מהחיציאן, חרף ניסיונות הנאשם לתפסו, וכך גם לגבי הצורך שהתueur בקבלת סיוע משוטר נוסף כדי לבצע המעצר. קשה היה שלא לשים לב לכך, שהמתלונן מתקשה לדבוק בגרסהו הראשונית ומסתבך במתן תשובהתו בעניין זה. אלה נעשו ארוכות, מתפתלות ואינן נוגעות לעניין. פעמים הודה שכן התנגד, אף כי בחצי פה, אחר כך מיהר לחזור בו, תוך שהוא מנסה לספק הסברים שונים,案 אלה אשר לא הניחו את דעתנו ולא שכנעונו, כי יש בהם ממש. בחרנו לצטט משפטים אחדים מפי המתלונן בהתייחסותו לנושא התנגדותו למעצר.
- "אני מסכים אפילו שאתה תקרא לו זהה התנגדות, אם זהה התנגדות."
- "התנגדתי, עוד הפעם, לא התנגדתי, וכל הדבר שהיה לא היה פה בכלל נושא שיחה, לא היה פה כמובן שלום, אני שוטר, אני מבקש מכם בבקשת רישיונות, ..." "ה הנאשם כאילו בא שהרורי מhabית לא יודע מאיפה הוא בא אפילו ואת כל העצבים שלו הוציא עלי. עוד הפעם, אני מצין וחוזר ואומר, היו כמה שוטרים, אולי תפסו, אולי ניסו לכבלו, אולי אומרים, התנגדתי, אבל הוא נתן לי שם מכות."
- "ש: אז התנגדת או לא התנגדת? ת: מלכתחילה אמרתי הידיים בכיסים או אם בן אדם מקבל מכות ככל קשות וויצוות לו הידיים וההתנגדתי וזה מה שעשו לי, כמובן בתחנה, את הסעיף הזה של ההתנגדות, אני באו רגע הוודיתי לאלוהים, ... שראיתי שלא עשו לי תקיפת שוטרים".
- "היהתי מעדריף לקבל מכות, שידרכו עלי ולא הייתה מוציאה את הידיים מהכיסים.....".

1   "ש: אז מה שאתה אומר לנו פה שכן התנגדות? ת: יפה. אתה קורא לזה התנגדות, אני לא רואה
 2   כאן התנגדות. אני בסה"כ לא רציתי לעשות דבר רע, רציתי למנוע את הדבר שיקרה, כמו
 3   שיביאו ליஇ זהה TICK של TKIPOT SHOTORIM, אני לא שמתה את הידיים בכיסים בגל שרציתי
 4   להתנגד למשער. לא התבונתי חס וחלילה שיחשב דבר זה שבגל שמתה את הידיים
 5   בכיסים, אתה קורא לזה במיללים אחרות, התנגדות... כי אם באמת הייתי רוצה להתנגד, סתם
 6   דוגמה הייתי יכול להתנגד בצורה אחרת, קודם כל זה לא מתאים לי במיוחד עכשו שאני...
 7   עכשו אני נשוי וחיים אחרים, בזמנן הוא היה לי חברה שאני עמדתי להתחנן איתה והייתי
 8   צרייך לעשות עליה רושם טוב, ולא שאניஇ זהה BRBERI".
 9

10   אם לא די כאמור לעיל, כדי להגיע למסקנה, כי אין ליתן אמון בגרסת המטלון, השוללת כל
 11   התנגדות מצדיו למשער, הרי שעדותו בכללותה מספקת סטיות וטענות כבשות לרוב, כאשר
 12   אשר נוטלות מהימנות גרסתו.
 13   נעמוד להלן על אחדות מטענות המטלון, הרלבנטיות לאירוע, אותן כבש בלבו ולא סייף עליו,
 14   אלא בראשונה מעל דוכן העדים.
 15

16   אחת מטענותיו הכבשות של המטלון, נוגעת לטיפול הרפואתי לו ניזק, לטענתו, עקב מעצרו
 17   האלים. בעדותו בפניו סיפר, כי ברשותו תעודה רפואית, אותה קיבל במינו ביה"ח תל השומר,
 18   לשם ניגש יום או יומיים לאחר האירוע. לדבריו, חש כאבים, סחרחות, על אף שלא נותרו
 19   סימנים על גופו, הכול היה מכות יבשות. לשאלת הסנגור, איך זה עולה בקנה אחד עם תשובתו
 20   לחוקרת מח"ש, לה אמר, שלא קיבל כלל טיפול רפואי ושומם רופא לא ראה אותו, השיב, כי
 21   בתשובה זו כוונו דבריו לכך שבתבנה לא קיבל כלל טיפול רפואי, ולא בית החולים.
 22   אין אנו מקבלים את הסברו זה של המטלון, אשר לא נשמע אלא כהיתכנות. הדעת נוتنת, כי
 23   לו אכן טיפול רפואי בעקבות האירוע, לא היה מהסס לציין זאת בפני חוקרת מח"ש, אשר
 24   הפנתה אליו שאלה מנוסחת בהירות בנושא זה, כפי שנitin להתרשם מהמופיע ב-ג/2.
 25

26   גם את עדותו של המטלון, ביחס לכך שחברתו נכבה על ידי השוטרים, כבש המטלון, בציינו
 27   עובדה זו לראשונה רק בעת מסירת עדותו בפני ביה"ד. אין אנו מקבלים לדבריו אלה של
 28   המטלון, הן בשל כבישתם והן לנוכח עדותה של עה/3, אשר בזמן האירוע טיפולה בחברתו של
 29   המטלון והיעידה כי החברה לא נכבה באזיקים. לא מצאו כל סיבה מדוע לא להאמין לעה/3,
 30   אשר הופעתה בפניו הותירה בנו רושם של עדה אמינה.

31   דומה, כי עובדה זו, בעניין האזיקים אשר הונחו על ידי חברתו, יצא מפי המטלון מבלי ממשים,
 32   כאשר ביקש להציג את העובדה, שכל זמן המכורות הנمرצות שسفג מידי הנאשם שמר את ידיו
 33   בכיסיו, כדי להבטיח שלא ייחסו לו TKIPOT SHOTORIM. בתוך כך, כזכור, טען, שהוציאן החוצה, רק
 34   כאשר הבחן במצוקתת של חברתו, כאשר השוטרים הניחו אזיקים על ידה. אלא שבעניין זה,
 35   מתרברר, מدلג המטלון בין גרסאות. פעם אחת, כאמור, מעיד על כך שהוציא את ידיו מהכיסים
 36   רק כאשר ראה לחברתו נכבה, ופעם אחרת מספר, כי כוחותיו לא עמדו לו עוד, כאשר קיבל את
 37   הברכה, ורק אז הוציאן מכיסיו.

38   כשמייקד אותו הסנגור וביקש לדעת, מה גרם לו להוציא את ידיו מהכיסים, האם הנחת
 39   האזיקים על ידי חברתו או מכת הברכה, התפתח בתשובה זו הייתה לשונו: "מה שאתה
 40   מספר זה לא בעניין של שעות, זה הכל במספר דקות, האישה עומדת מולי, אני מקבל את

1 המכוון, היא מסתכלת... ראייתי שמיים עליה איזיקים, יצאו הידיים, לא יכול להגיד בדיקות,
 2 אני כל כך דובר אמרת שאני לא רוצה להגיד מהו לא מדויק לא בושה להגיד שאני לא זכר את
 3 זה בברושו. אם זה ביבר עם חברנו, או... אני מאמין שזו היה אחורי שקיבילתי את הברכהיה".

4 "בשאתה מקבל מכות וברכיה לביצים, אז נראה אם הידיים שלך לא יצאו, אפסו כוחותיך
5 כשקיבלת את המכות, כבר כמה אני יכול?"

בolutת גם טענותיו המאוחרת של המתלונן, בנוגע למכוות שספג מידי הנאשם, בהיותם לבדים בחדר החקירות בתחנה, שכן מדובר בעובדה משמעותית ביותר אשר כלל לא אוזכרה על ידי המTELONO, לא במשפטה ולא במחוייש.

10 כאשר נידוש המתלונן ליתן הסבר לכל הגרסאות המשונות והמאותחות הללו השיב באופן
11 מגומגס ולא משכנע.

לא זו אף זו, לגרסת המתלונן אין כל תמייה, על אף שבמקומות נחטו חבריו, והיה מקום לצפות, כי אלה ייקראו לדוכן העדים כדי לתמוך בעדותו. כפי ששמענו מפי המתלונן, חברתו צפתה בכל שהתרחש במקומות, ואף על פי כן הניל לא נחקרה, וכפי שגניתן היה להבין מדבריה של חוקרת מה"ש בפנינו, לא נעשה די כדי לאתירה ולחוקירה. בעניין זה טען ב"כ הנאשם בסיכוןיו, ולא בלי צדק, כי גורמי החקירה לא טרחו לרדת לשורש העניין ולבררו עד תומו, וכי לו הייתה נחקרה חברתו של הנאשם. ייתכו והייתה שופכת אוור חדש על הפרשה.

לנוח כל האמור לעיל, מתקשים אנו ליתן אמון בדברי המתلون וקובעים, כי אין גרסתו גרסת
אמת.

גראסת הנאשם, לעומת זאת, בכל הנוגע לסוגיות התנגדות המתלונן למעצר, כמו גם בהתייחס
לכל השתלשלות האירופים במקורה דן, שומרת על אחידות ועקביות ונעדרת פגמים מהותיים.
כבר בבדיקה הפעלה, ת/3, אותו כתוב הנאשם סמוך לאירוע, תאר את מהלך האירועים, תוך ציון
התנגדות שגילתה המתלונן למעצר, שבאה לידי ביטוי בנעלית ידיו והצמדתו לגוף באופן אשר
לא ניתן היה לכבלו. גרסה דומה מסר בחקרתו במח"ש וכן גם בעדות שמסר בפנינו. עוזותם של
הנאשם אף נתמכת בעדותו של עה/4, אשר על פי דבריו ראה את הנאשם מתנסה להשלים את
מעצרו של המתלונן ועל כן נחלץ לטיענו לו. לדבריו, בהגיעו למקום ניתקל בהተנגדותו של
המתלונן, תאר זאת כמאבק דינמי שנימשך מספר דקות, הסביר, כי המתלונן הוא אדם גדול
יחסית מהתא. לא בן אדם שקל להשתלט עליו ולשים לו את ידיו מאחור.

לעדותו של עה/2, אשר אף הוא העיד לגבי נסיבות המעצר וההתנגדות שגילה המתلون, אין אלו
מייחסים כל משקל, שכן במהלך חקירתו התבරר, כי הנויל התבבל בין המתلون שנגה ברכב
לבין הנושא שישב מאחוריו, ונראה היה, ואף הודה בכך, כי אינו זוכר את פרטי האירוע, נכון
הזמן הרוב שחלף מאז האירוע.

לאחר שקבענו מחד גיסא, כי אין ליתן אמון בעדות המתלון, ומайдך גיסא, כי גרסת הנasm
37
אמינה ונעדרת פגמים מהותיים, אנו מקבלים את גרסת הנasm על כל עובדותיה ונדבכיה. אנו
38
קובעים, אפוא, כי המתלון התנגד למעצר כמתואר על ידי הנasm, בכל שלבי האירוע, מהשלב
39
בו הודיעו הנasm למתלון על המעצר כאשר ניצב מולו בלבד, עובר להצטרפותו של עה/4, שבא
40

לעזר לו וכלה בשלב בו המשיך המתלון להשתולל, גם לאחר שנכבל, והנאש השכיבו על
1 מכסה המנווע של הרכב.
2
3 אין אלו מקבלים את טוועת התביעה, כי לא היה מקום להשלים את המעוצר מהר ככל שניתן, וכן
4 הרاوي היה להמתין לתגובה או להשתמש באמצעות אחרים, כמו תרסיס גז.
5 בנסיבות המכוב, כאשר גם חברי של המתלון לא שיתפו פעולה עם השוטרים, גילו התנודות
6 למעוצר, כולל הדיפרו ריח אלכוהול, ובתווך כן התברר בבדיקה מסווג, כי חלוקם בדוקאים
7 מוכרים, לא ניתן לומר, כי היה זה שיקול מוטעה לעשות לסיומו מהיר של המעוצר, כדי למנוע
8 הסלמהתו.
9 מנגד, מקבלים אלו את טענת ההגנה של הנאש, כי הולה את רף השימוש בכוח והשתמש באקט
10 חריף יותר, רק כאשר נוכח לדעת, כי אמצעי הכוח בו נקט עד אותו שלב לא הועל.
11 כפי שהוכיח בפנינו, הנאש פעל בשלבים, במדרג האמצעיים העומדים לרשותו, כדי להתגבר על
12 התנודות של המתלון. ראשית, הניסיונות לתפוס את ידיו של המתלון כדי לכבלו, אחר כן,
13 המכחה בלחינו, בהמשך, ההסתיעות בשוטר נסף, ורק שאלה לא הועל, החבטה לפנים ומtan
14 הברכייה, הפעולה אשר הכרעה את התנודות.
15 נחה דעתנו, כי הפעלת הכוח על ידי הנאש במקרה זה נעשתה במידה שקופה והגיניות ביחס
16 להtanות שגילה המתלון, אשר אותה היה צריך לנטרל.
17 בהתייחס להפניית ב"כ התביעה בסיכוןיה לטיק ביד"מ 35/08, שם הרשע ביה"ד קצין משטרה
18 בעבירות שימוש בכוח שלא כדין, בגין מכת ברך באשכו של מתלון תוך כדי ביצוע מעוצרו, אין
19 אנו סבורים, כי יש ללמד גזירה שווה מאותו מקרה על המקרה שלנו, שכן הנטיות שם היו
20 שונות בתכלית.
21 להבדיל מהקרה דן, שם לא גילה המתלון התנודות אלימה, התנודות הייתה מינורית ביותר,
22 האירוע התרחש במקום סגור, בנסיבות בהן לא התעורר כל חשש להסלמת האירוע בשל נוכחות
23oshדים אלימים נוספים, ובעicker, להבדיל מהtanות של הנאש במקרה שלפנינו, לא היה כל
24 ניסיון לעשות שימוש באמצעות אחרים, פחות פוגעניים, בטרם נעשה שימוש במכת הברך
25 לאשכו.
26 לאור כל האמור לעיל, הגנו לכל דעה, כי בנסיבות מקרה זה מידת הכוח שהפעיל הנאש כלפי
27 המתלון לשטם ביצוע המעוצר לא חריג מהסביר והמורט ועל כן אנו מזכירים אותו מהဟירה אשר
28 יוחסה לו בכתב האישום.
29 ניתן והודיע היום, י"ז תמוז תש"ע, 29/6/10, בנסיבות הצדדים.
30 זכות ערעור תוך 45 יום מהיום.
31
32
33
34
35
36
37 שופט
38 נצ"מ דורית ניב
39 תנ"ץ רונית קמינסקי
40 עו"ד אלון לוריה